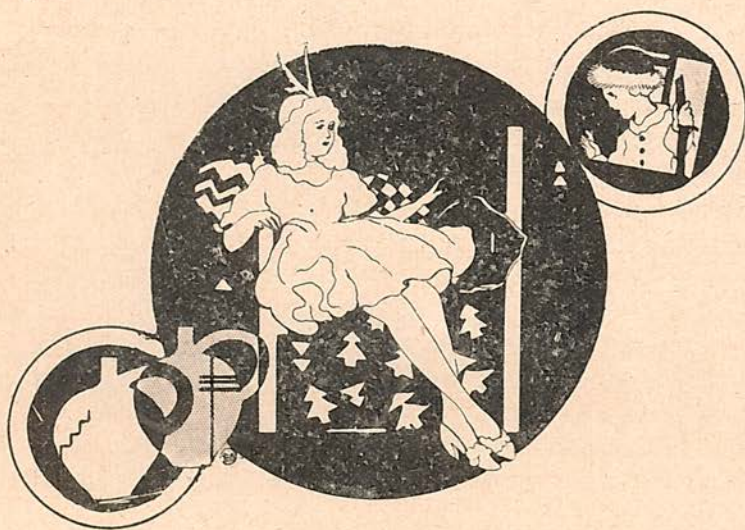

колко хубавъ станалъ. На него вече нѣмало старитѣ скжсани дрехи, той цѣлиятъ сияелъ като утрото. Помислилъ си, защо ли му е тояжка, на такива дрехи прилича ли тояжка? Но веднага се сѣтилъ, че трѣбва да почука съ нея на вратата. И той взелъ тояжката, върналъ се при колибата и надникналъ презъ прозорчето. Вжтре спѣла чудна хубавица. Скоро слънцето огрѣло лицето ѝ, той почукалъ три пжти, тя се събудила и му отворила. Тя му разказала, че една магьосница я била омагьосала да спи до тогава, до когато дойде да я събуди първиятъ момъкъ изпратенъ отъ нея. Магьосницата била сжщата бабичка, която срещнала момъка въ гората.

— Колко се радвамъ, че дойде да ме събудишъ, — казала хубавицата.

Видѣлъ той дветѣ стомни. Взелъ жълтата, поръсилъ колибата, отъ стомната излѣзли златни пламъци, момичето извикало отъ уплаха, но веднага златнитѣ пламъци се превърнали въ купища злато. Взелъ момъкътъ жълтата стомна, тръгнали съ момичето и следъ единъ день и една нощъ се върнали при дѣдото и бабата. Щомъ влѣзла вжтре хубавицата, отъ нейната хубостъ кжщицата засияла и се превърнала на разкошенъ дворецъ. Отъ стомната излѣзли цѣли купища злато, стомната била такава, че никога не пресъхвала. Старитѣ благословили внука и хубавицата, които се оженили и заживѣли щастливо.

Тодоръ Харманджиевъ